

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/48/2016
Identifikačné číslo spisu:	3816000039
Dátum vydania rozhodnutia:	13.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3816000039.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 13. júla 2016, v trestnej veci proti obvinenému A. D. v konaní o nevzatí do väzby, o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 2. februára 2016, sp. zn. 2Tpo 301/2016, z dôvodu § 371 ods. 2 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Prievidza uznesením z 29. januára 2016, sp. zn. 0Tp 17/2016, rozhodol tak, že

podľa § 80 ods. 1 písm. a/ Tr. por. prijíma záruku dôveryhodných osôb O. F., nar. XX. M. XXXX, M. G., nar. XX. O. XXXX a A. D., nar. 15. septembra XXXX za správanie obvineného A. D., nar. XX. V. XXXX v N., trvale bytom R., z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a obvinený sa prepúšťa zo zadržania ihneď na slobodu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa písomný sľub obvineného neprijíma.

Podľa § 82 ods. 1 Tr. por. sa obvinenému ukladajú nasledovné povinnosti a obmedzenia: (i) zákaz požívať alkoholické nápoje, (ii) zákaz zdržovať sa na ulici A. v R. a (iii) zákaz priblížiť sa k R. D., nar. XX. M. XXXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 2. februára 2016, sp. zn. 2 Tpo 301/2016, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bola sťažnosť prokurátorky okresnej prokuratúry zamietnutá ako nedôvodná.

Krajský súd v tomto rozhodnutí aj s odkazom na uznesenie sudcu pre prípravné konanie okresného súdu uviedol, že A. D. je uznesením povereného príslušníka Policajného zboru z 22. januára 2016, ČVS: ORP-59/NY-PD-2016, trestne stíhaný ako obvinený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,

ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 19. januára 2016 v čase okolo 21.40 hod. v byte nachádzajúcom sa v suteréne obytného domu v obci R. po predchádzajúcom slovnom konflikte, po ktorom odišiel z bytu a po chvíli sa vrátil späť, vošiel do obývacej izby, v ktorej sa nachádzala jeho manželka - poškodená R. D., nar. XX. M. XXXX, trvale bytom R., pričom v ruke držal brokovú kozlicu zn. N., ktorú mal v legálnej držbe, na čo ho opakovane vyzvala, aby prestal a zbraň odložil, keďže sú doma aj deti, avšak na tieto slová nereagoval, nič nehovoril a díval sa jej do očí a po tom, čo mu povedala, že zavolá políciu, tak zbraň - brokovú kozlicu zn. N. jej priložil na spánkovú časť hlavy, ktorú poškodená zo strachu a obavy rukou odsunula, no obvinený jej následne priložil zbraň - brokovú kozlicu zn. N., ktorú stále držal v ruke na krk, odkiaľ ju zo strachu a obavy rukou opätovne odsunula, následne obvinený opätovne zbraň - brokovú kozlicu zn. N., ktorú stále držal v ruke, priložil na jej hrud', pričom sa jej po celý čas neprírodzeným pohľadom díval do očí, na toto do obývacej izby prišiel syn U. H., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom R., ktorý po tom, čo videl spoločne s poškodenou, ktorá mala zbraň - brokovú kozlicu zn. N. priloženú k hrudi, odsunul a obvinenému povedal nech prestane a zbraň - brokovú kozlicu zn. N. odniesol a z tohto konania, spôsobu a správania obvineného mala poškodená strach a dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, pričom po tom, ako sa obvinený otočil a sám odišiel z obývačky na chodbu bytu, tak došlo k výstrelu zo zbrane - brokovej kozlice zn. N., ktorej strela zasiahla obvineného do spodnej časti brady, čo mu spôsobilo devastačné poranenia tváre.

V ďalšom krajský súd poukázal na to, že sudca pre prípravné konanie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že doposiaľ vo veci vykonané dôkazy odôvodňujú podozrenie, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie bol spáchaný, má znaky stíhaného prečinu a tiež podozrenie, že ho spáchal obvinený. Z povahy skutku, zo spôsobu, akým mal byť spáchaný i z okolností charakterizujúcich osobu obvineného a jeho správania, je daná odôvodnená obava z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Prítomná obava z pokračovania v trestnej činnosti je výrazne znížená predovšetkým zlým zdravotným stavom obvineného, ale aj tým, mu boli odobraté jeho strelné zbrane. Vzhľadom na takúto nízku mieru obáv z pokračovania v trestnej činnosti možno väzbu obvineného nahradiť zárukou dôveryhodných osôb, a to okrem otca aj brata a sestry, z vyjadrení ktorých je zrejmé, že tieto osoby sú v naznačenom smere obvinenému pripravené pomôcť, keď prítom obavu z prípadného pokračovania v trestnej činnosti obvineného posilňujú aj uložené obmedzenia a povinnosti.

Prokurátor v sťažnosti nesúhlasí s rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie a dôvodmi, ktoré prítom uviedol. Obava z pokračovania v trestnej činnosti podľa prokurátora objektívne vyplýva len z opisu skutku poškodenou, keď je zrejmé, že obvinený konal neobvykle tým, že priniesol nabitú zbraň do bytu a neobvyklým bolo aj to, že obvinený mal neprítomný sklený pohľad. Rozhodne nešlo len o neúmyselné mierenie zbraňou tak, ako uvádza obvinený, ktorý popiera spáchanie trestnej činnosti, za ktorú je trestne stíhaný a nepamätá si podstatné okolnosti, za ktorých mal byť skutok spáchaný. Dostatočne a hodnoverne nevysvetlil, z akého dôvodu šiel do pivnice pre strelnú zbraň a čo s ňou chcel v neskorých večerných hodinách robiť. Pred výstrelom chcel zbraň vrátiť do pivnice, čo sa javí nelogické, v rozpore so skutočnosťou, lebo kľúče od pivnice dal na obvyklé miesto v kuchyni. Obvinený mal spáchať skutok pod vplyvom alkoholu, poškodenej sa konkludentne vyhrážal priložením zbrane na rôzne časti jej tela. Pre nekritický postoj obvineného rozhodne nemožno hovoriť o výraznom znížení obavy z pokračovania v trestnej činnosti. Rozhodnutie súdu považuje za nesprávne, súd nemal prijať záruku dôveryhodných osôb a obvineného nemal prepustiť zo zadržania na slobodu. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a obvineného vziať do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. za súčasného neprijatia záruky dôveryhodných osôb a písomného sľubu obvineného.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia sudcu pre prípravné konanie na podklade sťažnosti prokurátora zistil, že sťažnosť nie je dôvodná. Konštatoval, že zistenia sudcu pre prípravné konanie a z nich vyvedené závery rozvedené v uznesení sú vecne správne a náležite zdôvodnené. Rovnako aj záver v tom smere, že ponúknutá záruka dôveryhodných osôb spolu s uloženými povinnosťami a primeranými obmedzeniami možno považovať za dostatočné opatrenia, prijať ich a nahradiť tak dôvod väzby

obvineného A. D.. Sťažnostné námietky prokurátorky okresnej prokuratúry doplnené na verejnom zasadnutí súdu druhého stupňa prokurátkou krajskej prokuratúry boli v podstate len opakovaním dôvodov návrhu prokurátorky okresnej prokuratúry na vzatie obvineného do väzby. V podstatných skutočnostiach sa s nimi vysporiadal sudca pre prípravné konanie v odôvodnení uznesenia, s čím sa krajský súd stotožnil a v podrobnostiach na ne odkázal. Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že v posudzovanej veci boli splnené formálne podmienky pre vyslovenie záveru o existencii dôvodu väzby obvineného a rovnako zistil, že existujú aj základné materiálne podmienky väzby, ktoré tvoria tak skutkové okolnosti spočívajúce v tom, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú existencii, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie, bol spáchaný, má znaky stíhaného trestného činu, že existujú dôvody väzby na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený ako aj existencia väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože z konania obvineného a ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava pre tzv. preventívnu väzbu. Výklad zákonných znakov „konkrétnych skutočností“ je predovšetkým vecou súdu, ktorý pri dôkladnej znalosti skutkových okolností a dôkaznej situácie konkrétnej trestnej veci musí posúdiť, či vzatie do väzby je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel ani pri vynaložení úsilia nemožno dosiahnuť inak. Pre aplikáciu tohto znaku nie sú dané objektívne a nemenné kritéria, ale tieto kritéria treba vždy vyvodiť z povahy konkrétnej a individualizovanej veci, vrátane osoby obvineného, jeho osobných pomerov a ďalších znakov upravených v tomto ustanovení. V posudzovanej veci sudca pre prípravné konanie takto postupoval, keď u obvineného správne zistil existenciu dôvodov preventívnej väzby a súčasne dospel aj k záveru o existencii zákonných dôvodov, umožňujúcich vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu nahradenie tejto väzby menej invazívnymi prostriedkami, čo vecne správne a podrobne odôvodnil. K uvedenému dodal, že aj keď obvinený je trestne stíhaný za skutok, ktorý mal spáchať s použitím zbrane a pod vplyvom alkoholu. V jeho osobe ide o páchatel'a, na ktorého sa zo zákona hľadí, akoby doteraz nebol odsúdený, v mieste bydliska je hodnotený iba pozitívne, žije usporiadaným životom, nie je o ňom známe, že by vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje, alebo iné návykové látky, pracovné povinnosti si riadne plní. Ani z vyjadrenia poškodenej, manželky obvineného nevyplývajú opačné negatívne zistenia, v minulosti sa jej a deťom nevyhrážal. Z uvedeného vyplýva, že v tomto prípade zo strany obvineného išlo o exces. Legálne držané zbrane mu už boli políciou odobraté. Na podklade týchto skutočností možno nahradenie väzby inými inštitútmi Trestného poriadku, pri rešpektovaní zákonných ustanovení v tomto štádiu trestného konania považovať za dôvodné, a to o to skôr, že súčasne boli uložené aj primerané zákonné obmedzenia a povinnosti.

Dovolanie proti uzneseniu krajského súdu podala ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len ministerka spravodlivosti) 6. mája 2016 podľa § 369 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 371 ods. 2 Tr. por. v neprospech obvineného. V ňom poukázala na ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/, § 80 ods. 1 písm. a/, § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Prepustenie obvineného z väzby alebo jeho ponechanie na slobode nahradením väzby prostriedkom prípustným podľa vnútroštátneho práva, ktorý je miernejší ako obmedzenie osobnej slobody a ktorý je zároveň spôsobilý zabezpečiť účel väzby, je možnosťou, ale nie právom obvinenej osoby, ktorej sloboda je, alebo má byť obmedzená. Pri rozhodovaní musí súd zvažovať, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou vyjadrenou v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Sudca pre prípravné konanie je oprávnený ponechať obvineného na slobode len v prípade, že považuje záruku za dostatočnú vzhľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu. V predmetnej trestnej veci však okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu činu, okolnosti, ku ktorým došlo bezprostredne po spáchaní činu a tiež povaha trestnej veci neumožňujú vysloviť záver, že záruka dôveryhodných osôb je dostatočná na ponechanie obvineného na slobode pri existencii materiálnych aj formálnych dôvodov väzby, a to ani za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 Tr. por. Existenciu materiálnych a formálnych dôvodov preventívnej väzby konštatoval sudca pre prípravné konanie a aj krajský súd. Nemožno však súhlasiť s tým, že obava z pokračovania trestnej činnosti je u obvineného znížená a že obvinený na poškodenú nemieril so zbraňou úmyselne, resp. že išlo len o exces z jeho riadneho života. Z výpovedí poškodenej a svedka U. H. je možné vyvodiť záver, že v danej veci nešlo o neúmyselné mierenie zbraňou tak, ako to uvádza obvinený. Poškodená tiež uviedla, že obvinený mal neprirodzený výraz v očiach, bol pod vplyvom alkoholu, opakovane mu povedala, aby prestal a zbraň odložil, že zavolať políciu, na čo nereagoval, naopak v tomto konaní pokračoval až do príchodu syna. Poškodená mala z konania obvineného strach. Obvinený spáchanie skutku popiera a

vzhľadom na tento nekriticky postoj nemožno hovoriť o výraznom znížení obavy z pokračovania v trestnej činnosti. Došlo k vyhrážaniu sa s nabitou zbraňou. Doposiaľ nebolo zistené, z akého dôvodu obvinený tesne pred útokom na poškodenú zbraň nabil, resp. prečo bola zbraň v čase útoku nabitá a nebola objasnená ani príčina správania sa obvineného v čase skutku a prečo si na určité podstatné okolnosti z inkriminovaného dňa nepamätal. Nečakané a skratové konanie obvineného zvyšuje nepredvídateľnosť ďalšieho možného útoku páchatel'a voči poškodenej, teda že by takéto konanie mohol voči nej zopakovať. Záruku dôveryhodných osôb, ktorými sú súrodenci a otec obvineného nemožno považovať s ohľadom na skratové a nevyspytateľné konanie obvineného, na zhodu trvalého bydlisko dôveryhodných osôb a poškodenej a na uložené povinnosti a obmedzenia (zákaz zdržiavať sa na ulici A.) za dostačujúce. Vzhľadom na uvedené nie je možné za dostatočné považovať ani ďalšie uložené obmedzenia a povinnosti, nakoľko tieto nie sú podporne zabezpečené využitím prostriedkov elektronického monitoringu, konkrétne zariadením varovania blízkosti podľa § 7 zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zariadením kontroly použitia alkoholu podľa § 8 daného zákona. Nariadením využitia daných prostriedkov by bolo zabezpečené plnenie, resp. kontrola plnenia daných obmedzení a povinností, čo však v súčasnej dobe nie je možné spoľahlivo realizovať. Obvinený bol v roku 1998 jedenkrát súdne trestaný za prečin krádeže v spolupáchateľstve, ktoré je zahladené. Napriek tomu, ako aj už skôr uvedené závažnosť jeho konania a riziko, že môže pokračovať v trestnej činnosti voči poškodenej zvyšuje. Nahradenie väzby inými neinvazívnymi inštitútmi trestného konania nemožno preto považovať za dostatočné. Ministerka spravodlivosti navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 2. februára 2016, sp. zn. 2 Tpo 301/2016, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 71 ods. 1 písm. c/, § 80 ods. 1 písm. b/, § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v prospech obvineného A. D.. Zrušil napadnuté uznesenie, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Podľa § 380 ods. 1 Tr. por. zaistil obvineného A. D. vydaním príkazu na zatknutie a rozhodol o jeho vzatí do väzby, nakoľko je tu daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Prokurátor k dovolaniu vo vyjadrení zo 17. mája 2016 uviedol, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje a argumentuje rovnakými dôvodmi, ktoré sú uvedené v návrhu na vzatie obvineného do väzby a v sťažnosti.

Obvinený prostredníctvom obhajcu sa 17. mája 2016 vyjadril k dovolaniu ministerky spravodlivosti, v ktorom uviedol, že dôvody dovolania nie sú naplnené, nakoľko odôvodnenie vychádza z odlišného posudzovania okolností a povahy prípadu než to urobil sudca pre prípravné konanie. Dovolaním nie je preukázané porušenie zákona uvedeného v dovolaní v prospech obvineného tak, ako je to podmienené zákonnou úpravou. Sudca pre prípravné konanie postupoval v súlade so zákonom, keď obvineného do väzby nevzal podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ale pri existencii tohto dôvodu nahradil väzbu prijatím záruky dôveryhodných osôb za súčasného uloženia ďalších primeraných obmedzení. Krajský súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie tohto uznesenia. Tvrdenia dovolateľa o nepravdepodobnosti úvah súdu nezodpovedajú skutočnosti a sú v rozpore s doposiaľ zisteným skutkovým stavom. Obvinený pred súdom zaujal voči sebe nielen kriticky postoj, ale prehlásil aj to, že svoje konanie nielen ľutuje, ale že si je plne vedomý, že za svoj exces musí a bude niesť príslušné trestné následky. Jeho prioritou je po skončení práceneschopnosti čo najskôr začať pracovať a starať sa o svoju rodinu, predovšetkým o svojich troch maloletých synov, s ktorými má úzke citové puto. Od doby spáchania skutku riadne dodržiava všetky obmedzenia, ktoré mu súd uložil. S manželkou komunikuje cez SMS a telefonicky. Za svoje správanie sa jej ospravedlnil, čo ona prijala. Jeho vzatie do väzby by bolo finančným postihom pre celú rodinu a znamenalo by ďalšiu zbytočnú psychickú traumu pre jeho synov. Navrhol najvyššiemu súdu, aby dovolanie ministerky spravodlivosti odmietol.

Po predložení dovolania spolu so spisom Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 369 ods. 1, § 370 Tr. por.), po obsahovej a formálnej stránke má náležitosti uvedené § 374 ods. 1, ods. 2

Tr. por. a dovolanie je prípustné.

Dovolací súd pritom vychádzal z ustanovení § 368 ods. 2 Tr. por., kde je uvedené, že ak tento zákon neustanovuje inak a § 371 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z toho je zrejmé, že minister spravodlivosti má právo dovolaním napadnúť aj iné taxatívne uvedené rozhodnutia (§ 371 ods. 2 Tr. por.) než sú vymedzené ustanovením § 368 ods. 2 Tr. por. Ide o rozšírenie právomocí ministra spravodlivosti napádať dovolaním rozhodnutia nad rámec ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. Dovolanie je preto zákonné avšak pri skúmaní tohto dovolacieho dôvodu najvyšší súd zistil, že nie je naplnený.

V posudzovanom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorým zamietol sťažnosť prokurátora podanú proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie okresného súdu, ktorým nevyhovел návrhu prokurátora na vzatie obvineného A. D. do väzby. Odôvodnenie tohto dovolacieho dôvodu vychádza z odlišného posudzovania okolností a povahy prípadu, než to urobil sudca pre prípravné konanie. Povedané inak dovolateľ neakceptoval závery sudcu pre prípravné konanie a sťažnostného senátu uvedené v uzneseniach.

Uvedený postup nie je možný, pretože dovolaním nebolo preukázané porušenie zákona (uvedené v dovolaní § 71 ods. 1 písm. c/, § 80 ods. 1 písm. a/, § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), ako je to podmienené zákonnou úpravou.

Naopak aj najvyšší súd zistil, že sudca pre prípravné konanie postupoval zákonne, keď obvineného do väzby nevzal podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (iné dôvody väzby neboli zistené), ale pri existencii tohto dôvodu nahradil väzbu prijatím záruky dôveryhodných osôb, otca, sestry a brata za správanie obvineného za súčasného uloženia povinností a obmedzení a neprijatí písomného sľubu obvineného. Správne pritom poukázal na to, že tieto procesné inštitúty sú spôsobilé, zabrániť obvinenému v pokračovaní v trestnej činnosti, pre ktorú je trestne stíhaný. Sudca pre prípravné konanie pri tomto rozhodnutí rešpektoval zákonné lehoty a zákonné podmienky pre toto konanie.

Krajský súd si osvojil uznesenie sudcu pre prípravné konanie a zákonným spôsobom rozhodol o sťažnosti prokurátora, lebo nezistil dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd k tomu dodáva, že obvinený je trestne stíhaný za skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa mal dopustiť po predchádzajúcej slovnej roztržke s manželkou (výpoveď obvineného 29. januára 2016, č.l. 61, 63). Proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť nepodal a tejto sa výslovne vzdal (výpoveď obvineného z 28. januára 2016, č.l. 13). Nepoprel spáchanie skutku, ťažko sa mu vyjadrovalo pre strelné poranenie tváre, nemieril na ňu (manželku), možno keď mal zbraň v jednej ruke, tak mohla mať hlavu pri hlave (č.l. 60, 63), je si vedomý svojej chyby (č.l. 65), je si plne vedomý, že spravil veľkú hlúposť, za ktorú bude pykať, spravil to prvý krát v živote, teraz žije u brata M. G. v G., obmedzenia dodrži (č.l. 30 vyjadrenie obvineného na verejnom zasadnutí krajského súdu 2. februára 2016). Po slovách manželky, či má ozaj zavolať tých policajtov, odišiel z obývačky na chodbu, odkiaľ započuli ranu (výpoveď syna z 26. januára 2016, č.l. 32). Manžel prestal prispievať na domácnosť, začali im rásť dlhy a zhoršilo sa ich spolužitie. Dňa 19. januára 2016 po 21.00 hod. prišiel manžel domov opitý. Viackrát mu povedala, aby sa išiel osprchovať, keď na to nereagoval, povedala som mu, aby zmizol do sprchy. Nikdy sa jej manžel nevyhrážal smrťou ani ujmom na zdraví, voči nej a deťom nebýval agresívny. Nevolala by policajtov, keby sa manžel nepostrelil (výpoveď manželky z 26. januára 2016, č.l. 28 - 29).

Najvyšší súd z vyjadreného dospel k záveru, že sudca pre prípravné konanie okresného súdu a senát krajského súdu pri prejednávaní a rozhodovaní o návrhu prokurátora dodržali všetky podmienky, ktoré zákon požaduje.

Nenaplnenie dovolacieho dôvodu pri rozhodovaní o vzatí obvineného do väzby je dôvodom na odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí (§ 381 Tr. por.). Najvyšší súd preto dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.